

Édesanyaként és hittanoktatóként egy másik fontos megoldandó feladat a távoktatás lett. A nehézségeiről rengeteg őszinte beszámolót lehet olvasni, ez nálunk sincs máshogy. Mindennap küzdelem a tanulás, a főzés, a takarítás, a vásárlás, a kicsire figyelés, és még sorolhatnám.

Viszont tanítóként sikerült meglátnom néhány pozitívumát is. Főként alsóban tanítok, ahol még a legtöbb kisgyerekekkel együtt tanul az egyik szülő. Így az óra anyaga - jobb esetben az evangélium 😊 - indirekt módon eljut a szülőhöz is. Másik tapasztalat, hogy több kisgyerek, aki órán passzívabb, személyes üzenetben sokkal bátrabban elmondja a véleményét.

Egy harmadikos kisgyerek üzenetét szeretném is megosztani. Órán azt a feladatot kapták, hogy egy szabadon választott történetet olvassanak el, majd küldjék el nekem a címét.

„Anna néni! A Noé bárkáját választottam. Úgy érzem, hogy Isten a koronavírussal is szeretne valamit mondani, úgy, mint Noé idejében.”

Én is hiszem, hogy Isten a koronavírus terjedésének következtében kialakult nehéz élethelyzetben mindannyiunknak szeretne mondani valamit. Remélem, hogy egyre többen figyelünk Rá, Őt hívjuk segítségül a nehézségek idején, és online vagy élőben, de együtt dicsőítjük Őt!

„Nagy örömöm telik az ÚRban, víg örömeire indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit. Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az ÚR is, és örömeinket minden nép hallatára.” (Ézsaiás 61, 10-11)